

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA EN L' ACTE DEL TRENTA ANIVERSARI DEL PSC

Barcelona, 12 de juliol de 2008

Companyes i companys, amigues i amics,

Avui som aquí, a l'Auditori de Barcelona, per a celebrar un èxit col·lectiu.

L'èxit dels socialistes de Catalunya...

L'èxit dels ideals de llibertat, igualtat justícia, i solidaritat.

L'èxit d'un projecte que ha estat i continuarà estant sempre al servei del poble de Catalunya.

Dimecres que ve, el dia 16, farà 30 anys de la Constitució del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Trenta anys que es van fondre tres partits polítics preexistents: la Federació Catalana del PSOE, el PSC Congrès, i el PSC Reagrupament.

Aquest és un aniversari que ens permet mirar enrere amb orgull i satisfacció. I que ens convida a mirar endavant amb ambició i confiança.

Mirar amb orgull la feina feta, iniciada pels líders dels tres partits, Josep M. Triginer, Josep Verde Aldea i Joan Reventós, el primer líder del nou PSC –que ens va deixar, ja fa més de 4 anys– i per qui voldria demanar-vos un fort aplaudiment d'homenatge.

Amigues i amics,

Ens hem de sentir orgullosos de la feina que hem fet. Des dels

ajuntaments, transformant centenars de pobles i ciutats arreu de Catalunya; Des del Govern d'Espanya, universalitzant drets i consolidant la democràcia i l'Estat de les Autonomies; I des de fa uns anys, al Govern de la Generalitat, ampliant l'autonomia i millorant els serveis públics; i des de les organitzacions socials, cíviques i sindicals.

Però també de la feina feta durant els llargs anys d'oposició i d'alternativa al Parlament de Catalunya. Sense aquella feina tampoc avui seríem on som. I en aquest sentit, vull aprofitar aquest aniversari per agrair i reconèixer la tasca, en períodes diferents, de Raimon Obiols, Joaquim Nadal i Pasqual Maragall.

Aquest matí els hem pogut escoltar a tots. A tots els primers secretaris i presidents del partit, a tots els que han encapçalat les nostres llistes en convocatòries de nivell nacional.

Només el Narcís no ha pogut ser avui amb nosaltres, tot i que sí que ens va poder acompanyar en el sopar que vam celebrar al Palau St. Jordi el 30 de maig.

També vull tenir un record per tots aquells que avui no poden ser amb nosaltres.

Són molts els que ens han deixat durant aquests anys: en Joan Reventós (com he dit), la Maria Aurèlia Capmany, en Pep Jai, l'Antoni Santiburcio, el Xavier Soto, Juli Busquets, Carlos Cigarran, Andreu Abelló, Joan Carandell, Francesca Martín, Ramon Fernández Jurado, Francesc Codina, Marta Mata, i més recentment la Mercè Sala, entre molts d'altres. No oblidarem mai el seu exemple, el de tots ells, i la seva tasca com a

militants i dirigents del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Vull tenir, així mateix, un record especial per a dues persones, per a dos socialistes catalans que van ser ministres del govern d'Espanya: l'Ernest Lluch, que ens va ser arrabassat per la violència cega ja fa gairebé vuit anys, i en Jordi Solé Tura un pare de la constitució que tampoc ens pot acompanyar, que avui, per motius coneguts, no ens pot acompanyar.

Vagi per tots ells, els qui avui no poden ser amb nosaltres, la meva salutació i el nostre reconeixement.

Vull expressar, des d'aquesta tribuna, el meu agraïment -que és el vostre- sobretot als votants i simpatitzants que en aquest 30 anys ens han donat la seva confiança...

Els que ho han fet sempre, que són molts, els que ho han fet algunes vegades... i també aquells als qui hem decebut ...

Treballarem per aconseguir, de nou, la seva confiança...

El nostre és un partit que va néixer amb la voluntat de representar la majoria de la societat catalana.

Un partit creat per homes i dones, de procedències diverses, que van decidir iniciar un nou camí i constituir un projecte comú.

Un projecte necessàriament plural, com plural era i és la societat catalana que volem representar. Ara, 30 anys després, hem de seguir mantenint i promovent aquesta pluralitat.

El nostre país ha canviat molt en trenta anys. Ha canviat molt el món sencer. Quan vam néixer el món vivia encara en plena guerra freda. Encara trigaria més de deu anys a caure el Mur. No havíem sentit parlar de mòbils, d'ordinadors portàtils, d'internet,... al món vivien 3500 milions de persones i avui som el doble.

La unió europea d'aleshores semblaria ben poca cosa al costat de l'Europa dels 27 que avui es debat en el dubte de la seva consolidació.

Érem sis milions. Avui som més de set i mig. Més d'un milió de nouvinguts han arribat al nostre país amb l'esperança de trobar, aquí, una oportunitat de llibertat, de vida, de benestar...

El partit, també, ha canviat molt. Només un 5% de la militància actual era entre aquells milers de militants que van estrenar el nostre partit fa 30 anys. El PSC és, avui com llavors, el mirall més fidel de la societat catalana. I ho ha de continuar essent. Només així podrem aspirar a ser i representar la majoria.

Per això us deia abans que hem de mirar al futur amb ambició. La mateixa ambició que van expressar els fundadors del partit; l'ambició dels que després foren alcaldes i van ajudar a transformar les seves ciutats; l'ambició dels ministres que han format part del govern d'Espanya; i l'ambició que va demostrar Pasqual Maragall per convertir-se en el primer president socialista de la Generalitat de Catalunya, i liderar, després, el difícil procés d'elaboració d'un nou Estatut per Catalunya.

Pasqual Maragall, a qui vull agrair molt especialment que sigui avui amb

nosaltres, ha encarnat de forma singular aquesta ambició. L'ha encarnat de la millor manera possible: generant la il·lusió necessària perquè l'ambició fos assumida pel conjunt del país.

Moltes gràcies Pasqual perquè amb carnet o sense carnet aquest serà sempre el teu partit, i nosaltres els teus amics.

Amigues i amics,

A nosaltres ens correspon mantenir i encomanar l'ambició de seguir transformant el país en la direcció que ens hem marcat; l'ambició de ser -també al Parlament- el primer partit de Catalunya; l'ambició de liderar Catalunya sabent ben bé cap a on anem.

Nosaltres representem, i ho direm la setmana vinent a l'11è Congrés, la Catalunya que sap on va. Que sap d'on ve... Que sap on és...

Una Catalunya desacomplexada que defensa els seus interessos i els interessos dels seus ciutadans sense vergonya.

Una Catalunya que vol seguir avançant en el marc d'una Espanya que volem que ens inclogui i que ens respecti alhora.

El projecte del PSC és un projecte social, nacional i federal.

Un projecte social generador de riquesa i de noves oportunitats per als més de 7 milions de catalans i catalanes, també en un context de dificultat com l'actual i el que tindrem al llarg d'un període que ens agradaria que fos curt però segurament no ho serà tant.

Un projecte nacional capaç de liderar Catalunya amb una veu pròpia i clara per a seguir avançant en l'autogovern.

Un projecte federal que continua sent avui la millor fórmula per articular la pluralitat nacional, cultural i lingüística d'Espanya.

El PSC és avui un partit unit en defensa d'un projecte comú i uns objectius compartits. I la nostra unitat (que no uniformitat), en un moment d'incertesa econòmica i social, és un dels nostres principals actius.

El PSC és un partit capaç de prendre decisions i d'assumir riscos necessaris.

El PSC és l'únic partit de Catalunya que té un projecte clar i és capaç de dur-lo a terme.

Els socialistes catalans fa 30 anys que som al servei del poble de Catalunya. És aquesta voluntat de servei la que ens identifica davant dels ciutadans com una realitat sòlida, i un projecte amb perfil propi.

Els socialistes catalans tenim una idea molt clara de la Catalunya que volem, definida per la voluntat col·lectiva i positiva de ser i de fer.

Estem més preparats que mai per aglutinar la majoria de la societat catalana al voltant d'un projecte que està governant amb èxit Catalunya des de fa ja més de 4 anys.

El PSC, doncs, celebra avui el seu 30è aniversari amb orgull i ambició, i amb voluntat de seguir al servei del poble de Catalunya.

Jo em vaig afiliar l'any 1978. Després de militàncies més juvenils i radicals pròpies d'aquella època. A Sant Joan Despí. Us he de dir que sóc una persona afortunada i feliç. En gran part gràcies al Partit i gràcies a vosaltres.

És una emoció íntima, sincera i profunda el que sento. Us estic molt agraït.

Moltes, moltes, moltíssimes felicitats!

Visca el PSC!

Visca Catalunya!